

בתי המשפט

פ		בית משפט מחוזי תל אביב-יפו	
09/01/2007	תאריך:	כב' השופט גורפינקל צבי	בפני:

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה רחל חזן ע"י ב"כ עו"ד

נגד

1. [REDACTED]

ע"י ב"כ עו"ד און

2. [REDACTED]

ע"י ב"כ עו"ד מנדלמן

3. [REDACTED]

הנאשמים חיון ע"י ב"כ עו"ד

הכרעת דין

כנגד שלושת הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית – עבירה לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 וכן עבירה של החזקת כלים לפי סעיף 10 לפקודה הנ"ל.
הנאשמת 2 היא אשתו של נאשם 1, והנאשמת 3 היא אימו.

להלן תאור העובדות כפי שעולה מכתב האישום:

בתאריך 15.5.06 בשעה 09:30 או בסמוך לכך, החזיקו הנאשמים בדירתם, ברח' [REDACTED] (להלן: "הדירה"), סם מסוג קוקאין, המחולק ל 77 מנות במשקל כולל של 68.6 גרם נטו (להלן: "הסם") וכן משקל אלקטרוני, אשר משמש לשקילת סם מסוכן.
במועד הנ"ל, לאחר שהגיעו שוטרים לקרבת הדירה השליכו הנאשמים מחלונות הדירה שקית ובה המשקל האלקטרוני וכן שתי גרבי ניילון ובהם הסם.

ראיות התביעה

מטעם התביעה העידו שישה עדים, כולם שוטרים שהיו חלק מהפעילות.

עת.1 – רס"ר שמואל שמילוביץ'

העד היה כחלק מצוות השוטרים שתצפת ונכנס לדירת הנאשמים. בחקירתו הראשית סיפר אודות הפעילות מיום 15.05.06:

"הפעילות שביצענו היא אחר סמים. תפקידי היה להגיע לפתח הדירה כמה שיותר מהר כדי להכנס... מהרגע שנכנסתי לדירה, בלש נוסף שהיה מחוץ לדירה ראה שקית ניילון בצבע כתום שנזרקה. יצאתי מבעד לחלון כמובן שאנו שומרים ט.א. את השקית מצאתי על אסבסט שמתחת לחלון... אני נכנסתי לתוך הדירה. בדירה יש שני חדרי שינה, סלון ומטבח. בתוך הדירה נכחו שלושת הנאשמים. לא היה מישהו נוסף... ערכתי את דו"ח הפעולה ת/6 ובו תארתי כי בקומת הכניסה היתה דלת שנפרצה על ידינו. מרגע הפריצה ועד שהגענו לפתח הבית לא נשמע שום רחש מחדר המדרגות."
בחקירתו הנגדית נשאל ע"י הסניגור אודות הכניסה לדירה ואודות מזכר שרשם ולכך השיב: "ת...בקשו ממני להבהיר כמה זמן לקח לי לעלות עד לדלת הכניסה לבית."

ש. כלומר, רשמת שנכנסת מקומת הכניסה ועלייתם לקומה ראשונה ולא נשמעו רעשים...לא רשמת זמנים.

איך אתה זוכר שלא שמעת רעשים?

ת. אם היינו שומעים רעש הייתי רושם זאת. אם הייתי שומע רעש הייתי רץ אחרי מי נמצא שם."

בחקירתו הנגדית ע"י עו"ד מנדלמן נשאל לגבי נאשמת 2:

"ש. האם ראית שנאשמת 2 לא נמצאת בסלון. היא היתה בחדר השינה ישנה. מי העיר אותה?

ת. איני זוכר מי העיר אותה. אני זוכר שהעירו אותה.

ש. כתבת שהיא ישנה כשהגעתם לשם?

ת. אני לא ראיתי אותה ישנה. אני זוכר שהיא היתה בחדר השינה. אני זוכר שביקשנו מהאמא להעיר אותה.

ש. הלכתם לשטוף איתה פנים, זוכר?

ת. כן."

בחקירה הנגדית של עו"ד חיון ושל עו"ד און נשאל אודות משך הזמן שלקח עד שנאשמת 3 פתחה את דלת

הדירה והשיב כי: "היה עיכוב עד שהגיעה לדלת. אני חושב בערך חצי דקה עד דקה." העד חזר על הערכת

זמנים זו יותר מפעם אחת בעדותו והוסיף: "אני זוכר שלקח זמן גם להכנס לדירה, ולקח יותר זמן להכנס

לבניין."

העד ערך גם את ת/6 זכ"ד מתאריך 23.08.06 המופנה לקצין החקירות:

" בתאריך 15.05.06 בהמשך לפעילות ברח' [REDACTED] ברצוני לציין כי כאשר נפרצה הדלת

בקומת הכניסה וכאשר התחלנו לעלות לקומה הראשונה לא נשמעו כל טריקות דלת או הליכה במדרגות

הבניין, כאשר אנו רצים ועולים במדרגות הגענו אל הדלת בכתובת הנ"ל והדלת הייתה נעולה. אציין כי

הייתי יחד עם יניב לחמי, במקום שאני הייתי לא ראיתי אף אחד על הגג."

ע.ת-2 מפקח ירון לונדון

בתקופת הארוע העד שימש כקצין בילוש וכמו כן שימש כמפקד הכח שהגיע לדירה.

העד ערך את דו"ח הפעולה - ת/8.

העד תאר כי הכוח הגיע לדירה בהתאם לצו חיפוש שניתן ע"י ביהמ"ש. העד נתן הוראה לכל שאר השוטרים להקיף את הבית כך שכל זווית תהיה מתוצפתת והוא עמד באחת הזוויות. הזווית בה עמד היתה בעייתית מאחר ועמד בנקודה כזו שהיה מנותק משאר הכח ולכן ניהל את האירוע באמצעות סגנו, יניב לחמי דרך מכשיר קשר.

להלן תאור השתלשלות הארועים כפי שהעיד העד בביהמ"ש בחקירתו הראשית:

" יניב דיווח לי בקשר כי הוא לא יכול להיכנס לבניין כי דלת הבנין סגורה ויש אינטרקום, אך אף אחד פותח לו. לקח זמן סביר לכוח להיכנס והתחילו שריקות ברחוב. הבחינו בנוכחות המשטרתית שלנו. הוריתי ליניב להיכנס בכוח. כשנתתי הוראה זו נשמעו דפיקות בדלת הראשית של הבניין. שמעתי זאת כי הדפיקות היו חזקות. בסיום הדפיקות, לאחר 5-10 שניות הבחנתי שיוצאים דברים מהחלון, שיוצאים לכיוון המערבי של הבניין שהתברר שזה חלון המטבח של דירת הנאשמים.

...

ביקשתי מיניב בקשר, שכשהוא יגיע לדירה, שיעלה מולי בקשר ואני יפנה אותו לחלונות. הוא אמר שהוא בשליטה בדירה על שלושת החשודים. הפעלתי אותו פיזית מולי לכיוון החלון וביקשתי ממנו לדחוף את הדברים שהיו על אדן החלון (הדברים שהושלכו נשאר תלויים על אדן החלון) החוצה. הוא הגיע לחלון המדובר ודחף את הדברים. ראיתי שמדובר בשני גרביונים ובהם יש תכולה. תפסתי את הגרביונים האלה, פתחתי אותם והחלטתי שמדובר בחומר לבן, חשדתי שמדובר בסמים. אמרתי ליניב על מה שנתפס על ידי. ומכאן התנהלו הדברים. הכח היה בדירה ואני הייתי בסריקות מסביב. נאמר לי שנתפס עוד משהו מהחלון האחר שאני לא ראיתי מהזווית שלי. אני לא זוכר מי תפס את זה.

בסיום הסריקות עליתי לבית וראיתי את החלון ממנו נזרק החומר החשוד שתפסתי. דיברתי עם החשודים ושאלתי למי שייך מה שנזרק. הם הכחישו. בסיום החיפוש בבית, לאחר תפיסת הדברים, נתפס גם משקל אלקטרוני שנזרק מחלון הסלון. הוריתי על מעצרו של השלושה. ביקשו ממני להבהיר מתי ראיתי את הוצאת הגרביונים: לפני הדפיקות או אחריהם. הבהרתי שזה היה בסיום הדפיקות, לאחר מספר שניות.

מאחר ולא ראיתי מה שהושלך מהחלון הצפוני, לא רשמתי זאת. לא לכל בלש יש מכשיר קשר."

בחקירתו הנגדית ע"י ב"כ הנאשם 1 נשאל העד האם הוא יכול היה להבחין ולדעת במדויק מהו המועד שבו הצוות נכנס לבניין למול המועד שהצוות נכנס לדירה ולכך השיב בשלילה.
כמו כן, נשאל אודות היד שראה שיצאה מהחלון השיב: "לא ראיתי יד שהוציאה אותם".

בחקירתו הנגדית נשאל ע"י עו"ד מנדלמן אודות מצבה של נאשמת 2 בשעת כניסת השוטרים לדירה והשיב:
" אמרו לי שהיא היתה במיטה. יכול להיות שאמרו לי שהיא ישנה והיא הלכה לשטוף פנים."
בהמשך נשאל מדוע בצו החיפוש עימו הגיעו לדירה לא מופיע "סמים" ולכך השיב: " לא היה לנו מידע על סמים אלא על אמל"ח."

עוד נשאל מדוע זה החליט רק לעכב את נאשמת 2 והשיב: "...קשה לי לומר עכשיו מדוע, בטח היו סיבות."
לשאלה האם השוטרים עצרו את הנאשמות כאמצעי לחץ על נאשם 1 השיב: " בדירה נתפסו סמים ולא היה מישהו שלקח אחריות ולכן החלטתי לעצור את מי שהיה שם."

בחקירה הנגדית לעו"ד חיון נחקר אודות ת/8 דו"ח הפעולה שערך ובו ציין: "לאחר השמע הדפיקות הבחנתי כי בחלון קטן שיותר מאוחר הוברר כחלון של מטבח יוצאים 2 גרביונים שנתלו על אדן החלון...לציין כי לא הבחנתי באם מדובר כיד גבר או אישה..." השיב תחילה כי לא ידע להבחין האם זו יד של אישה או של גבר:
" ראיתי יד לא יודע אם של גבר או של אישה" ולבסוף העיד כי לא ראה יד כלל: " אני מסכים, לא ראיתי יד ולא יודע אם זה של גבר או של אישה. רק הנחתי שזו יד."

עת.4- יניב לחמי – קצין חוליה בבילוש יפתח

העיד כי בפעולה נשוא כתב האישום הוא ביצע חפיפה לירון לונדון. העד ערך את דו"ח הפעולה ת/17. בדו"ח תאר את הפעולה בזו הלשון:

"...הגעתי לדלת הכניסה לבניין שהיתה וניסיתי לראות איזה שכן על מנת להגיד לו לפתוח את הדלת אך לא הבחנתי באף אחד ואין אינטרקום בכניסה ואנשים מהרחוב התחילו לזהות אותי ולצעוק לי לכן נתתי בעיטה לדלת ועיקמתי אותה והצלחתי להכנס. בד בבד שמעתי שאימו של אורהן צועקת מי זה מהבית,

רצתי למעלה ואימו לאחר מספר שניות פתחה את הדלת כך שהזמן שעבר מפריצת הדלת למטה ועד שנפתחה לי דלת הכניסה היה דקה לערך. נכנסנו לבית ובנתיים שמעתי שירון לונדון מנסה לקרוא לי בקשר. עניתי לו והבחנתי כי בסלון נמצאים אורהן ואימו ובמיטה שוכבת אשתו של אורהן. ירון לונדון אמר לי כי הוא ראה מתוך הבית נזרקות שתי חבילות אשר נתפסו על החלון, ירון הכווין אותי אל חלון אשר נמצא מעל ארונות המטבח. טיפסתי על השיש והוצאתי את היד מהחלון ועפ"י הכוונת ירון הרגשתי שאני נוגע במשהו רך, אותו הפלתי למטה וכן בדבר נוסף דומה. ירון הודיע לי כי תפס את שנפל וכי מדובר בכמות גדולה של קוקאין..."

בחקירתו הראשית נתבקש להסביר מדוע רשם דו"ח הבהרה ולכך השיב: " ערכתי דו"ח הבהרה, משום שמהחקירות יצאה בקשה שאגיע להם, הם אמרו שהגיע אדם שטען שהיה בדירה וברח לפני שהספקתי להגיע, וביקשו שאכתוב את מהלך הכניסה לבנין, הדלת היתה נעולה, וכניסה לדירה שהאם פתחה את הדלת. אני לא ראיתי אדם שהגיע לפני שהגעתי. "

בחקירתו הנגדית נשאל ע"י עו"ד און נשאל אודות פרק הזמן עד הכניסה לבנין: " על כך ששמואל שמילוביץ העיד שהיה עיכוב ארוך בכניסה לבנין משיב שאכן היה עיכוב ועיכוב קצר יותר היה בדלת הכניסה לבית".
העד נתבקש למסור את שם הממונה שביקשו לרשום דו"ח הבהרה והשיב כי אינו זוכר את שם החוקר אך זהו לא יבניאלי וזה כן משהו מפשעים ב'. " הוא סיפר לי את הטענה שהיה אדם נוסף בבנין וביקש שאפרט את כל מהלך כניסתי. ...לכן כתבתי את דו"ח הבהרה, שאלתי את החוקר אילו נקודות הוא מבקש שאבהיר והוא אמר מהכניסה לבנין ועד הכניסה לדירה. הוא לא אמר לי מה לכתוב. הודעתי לשמואל שהוא גם צריך לבוא ולכתוב דו"ח הבהרה לבקשת החוקר. ...אם שמואל אומר שכן דברנו על המקרה משיב שיתכן שכן."
עו"ד און שאל את העד אודות התחקור שנערך בדירה: " שאלתי את העצור מה תגובתו לגבי הסמים ולגבי הפלאפון שנתפס הוא ענה לי שמישהו שם את זה שם, ואת הטלפון קנה באלנבי...איני זוכר האם שאלתי מי האדם ששם את הסמים אם הייתי שואל הייתי רושם, ייתכן ששאלתי והוא לא ענה."

עו"ד מנדלמן שאלה את העד אודות הנאשמת 2 והמצב בו היתה שרויה עם הכניסה של הכוחות לדירה: " ... ביקשתי משמואל לעכב את צוריה ולא לעוצרה כי היא היתה במיטה, לכן החשדות פחתו נגדה. היא היתה במיטה לא יודע אם היתה ישנה, שמואל יודע יותר טוב ממני, לכן יש פחות חשדות לגבי נסיון העלמת הסמים נגדה. השניים האחרים, היו ערים. מחוץ למיטה. "

עו"ד חיון חקרה את העד בעניין נאשמת 3: " רשמתי שהאם שאלה מי זה כששמעה דפיקות מלמטה, דלת הבנין היא לכיוון חדר המדרגות, היא מפלדה-פח, אין אנטרקום שאפשר לפתוח את הדלת מהדירה, בעטתי בדלת, שברתי, זה עשה המון רעש, נכון שזה טבעי שאנשים ישאלו מי זה למטה בשעת בוקר כזו. האם פתחה לי את דלת הדירה לאחר מספר שניות, הדלת היתה נעולה, נכון שלוקח מספר שניות לסובב את המפתח. נכנסנו לדירה, מצד שמאל יש חדר, ודלת הכניסה מובילה לסלון, אם האם רצתה לפתוח את הדלת, היא היתה צריכה לעבור בסלון כדי להגיע לדלת, אך איני יודע היכן עוד היתה לפני שפתחה. "

עת.5-החקור דוד מזרחי

העד גבה הודעה מהנאשם 1 שהוקלטה ותומללה ת/20 וכן הודעה מהנאשמת 3 ת/21. בחקירתו הראשית נשאל אודות שני מזכרים שרשם ב 23.8.06: " הגיע בחור בשם שורפי וטען שכל הסמים שייכים לו, שהוא היה בשעות הבוקר בדירה והביא את הסמים מבחור שממנו גנבם, הוא זרק את הסמים והצליח לברוח לפני שהמשטרה הגיעה. בתיאום עם הפרקליטה שמטפלת בתיק, נתבקשתי לעשות מספר פעולות – לחקור שוב את הנאשמים בענין הבחור. נאמר לי שאני צריך אישור מהסנגורים שלהם כי יש כתב אישום, עו"ד חיון לא נתנה לי אישור, עו"ד פרייזלר לא חזרה אלי טלפונית, לגבי עו"ד מנדלמן, אמרה שאינה מוכנה להמשך חקירה.

שורפי הגיע אלי עם עו"ד מחמוד נעמנה, עצרנו אותו לאחר שאמר שהסם שלו, הוא שוחרר מהתיק הזה לאחר שבוע. "

בפתח החקירה הנגדית עו"ד חיון הצהירה לפרוטוקול כי לא הוסבר לה מדוע מבקשים לחקור שוב את הנאשמת וכי לא יידעו אותה בדבר העובדה כי קיים אדם שהתוודה בפרשה נשוא כתב האישום. גם עו"ד

פרייזלר שייצגה בזמנו את נאשם 1 מטעם הסניגוריה הציבורית (בטרם התפטרה מייצוג) הצהירה לפרוטוקול כי: נודע לי, ולא מפי המשטרה והתביעה, כי חלה התפתחות בחקירה לפיה נעצר אדם אחר, נדמה לי שהובא לביהמ"ש להארכת מעצר בקשר להחזקת הסמים נשוא כתב אישום זה. לפני כ-10 ימים לערך נרשם מזכר ע"י חוקר רס"ר דוד מזרחי, על פיו לכאורה עפ"י התביעה, הוא שוחח איתי. אני מבהירה – רס"ר מזרחי לא שוחח איתי ישירות מעולם. במזכר שהוצג לי נכתב כי השאיר פעם אחת הודעה במענה הקולי. אני מצהירה כי הושארה הודעה בנוסח "מתקשר דוד מהמשטרה בקשר לנאשם 1". לא הושארו פרטים ולא נתבקשתי לאשר לחקור את הנאשם. איני מבינה למה הוא התקשר. לאחר מכן נרשם מזכר נוסף על פיו רס"ר מזרחי התקשר בהנחיית הפרקליטות, שוב, כנראה לחקור את הנאשם. בקשה כזו לא הושמעה בפני. לדבריו הוא השאיר הודעה למזכירה העונה לשם ג'וד. הוא ביקש להחזיר תשובה. אין לי מזכירה בשם זה אלא בשם חני. הודעה בה נתבקשתי לחקור את הנאשם, לא נמסרה לי. " העד הסביר כי זו היתה הנחיית הפרקליטות לא למסור את תוכן ההתפתחות בחקירה וכי רק יידע את עוה"ד בדבר הצורך לחקור את הנאשמים שוב. כמו כן הבהיר כי לא ניסה ליצור קשר בשנית עם עו"ד פרייזלר כי מבחינתו מרגע שהושארה הודעה אצל המזכירה אזי זה שווה ערך לדבר עם העו"ד שכן המזכירה היא נציגתה.

בנושא פעולות חקירה נוספות בתיק העד העיד כי אין הוא הממונה כי אם הקצינים. עוד העיד כי הגיעו למסקנה שאי אפשר לקבל את דבריו של שורפי בדבר היותו בעל הסמים וכי כך אמר לרמ"ח רונן.

בחקירתו הנגדית ע"י עו"ד חיון בנושא חקירת האני שורפי השיב: " ... כשהיה מוכן עם גירסה הוא ענה אותה, כשלא היתה לו תשובה, אמר שהוא מסטול ואינו זוכר. חשבתי שהוא שקרן, לטענה שהתרשמתי זו היתה שלא היה מקום להמשיך לחקור את התיק, משיב שמחשבותי לא חשובות, קצין החקירות הוא שמחליט. לא נכון שלא רציתי לחקר האמת בכך שלא המשכתי לחקרו, איני חוקר מגמתי. "

עת.6 – סרגיי וולקוב

העד הסביר כי בשעת הפעולה הוא היה חייל ובמסגרת הקורס סופח לבלשים במשטרה. העד ערך דו"ח פעולה ת/24. העד הסביר כי הוא שימש כמשקיף על חלון.

בחקירה הנגדית ע"י עו"ד און:מסר העד את הפרטים הבאים:
"... את חלקו של הדו"ח הבלש הכתיב לי, את ההתחלה. את הפעולות אני כתבתי, הוא ניסח את המשפטים
לאחר שסיפרתי לו מה היה. רשמתי בכתב ידי. הוא לא אמר לי לציין שהוא מקריא לי מה לכתוב, איני זוכר
את שמו. הוא אחד מאלו שהיו איתי בשטח, איני זוכר כיצד הם נראים.
אמרו לי להשקיף על החלון. הייתי אמור לראות אם משהו נזרק משם.

ראיתי משהו מוציא שקית כתומה מהחלון, לא הבחנתי בפרצופו, ראיתי רק את כף היד לא את פרצופו. לא
זיהיתי אם זה כף יד גברית או נשית. החלון לא היה פתוח, כשהבלשים דפקו בדלת, החלון נפתח, כף היד
יצאה, זרקה את השקית. לא זוכר אם היו סורגים על החלון. החלון היה מעץ. לטענה שאי אפשר לזרוק
שקית כי יש סורגים. משיב שאכן יש סורגים, הסורגים קצת יותר רחוקים ממנו, אפשר לפתוח את החלון,
הבלש טיפס על הגג והוציא את השקית. בין הסורג לאדן החלון יש רווח, ומתחת לזה יש מזגן, ישנו גג עם
שיפוע, כך שהשקית נפלה ונחתה, אך לא ראיתי היכן כי יש שם חומה. אם משהו נפל מתוך השקית לא
ראיתי. לא אספתי את השקית. אלא שוטר אחר. לאחר שאמרתי לו היכן נפלה השקית. כשכיוונתי אותו
לשקית, הייתי לידו, נכנסתי לדירה. לטענת הבלש שמולביץ שמואל, שכיוונתי אותו בקשר, משיב שלא היה
עלי קשר, לא זוכר כך. כשנכנסתי לדירה, אמרתי לו באוזן שנזרקה שקית, כשהוא אסף את השקית
הסתכלתי עליו מהחלון כשהוא טיפס, הייתי בדירה, כשהרים את השקית הוא שאל אותי אם זו השקית
ואמרתי לו כן. המקום בו נמצאה השקית הוא מיזבאלה, היו שם הרבה שקיות, בקבוקים, חולצות, הרבה
זבל, זהו הגג. השוטר ידע שהכוונה לשקית כי אמרתי לו שיחפש מתחת למזגן. מדובר בשקית כתומה, וזו
היחידה שהיתה שם. כשהוא הרימה ושאל אותי אם זו השקית, זיהיתי את השקית הכתומה. איני יודע מדוע
הרים דווקא את השקית הכתומה.

ובהמשך הוסיף:

" שמעתי דפיקות בדלת הכניסה לבנין, הייתי במרחק מה מהדלת, איני זוכר איזה מרחק, לא יתכן ש- 100
מ', אלא פחות, בערך 50 מ'. לא היה לי קשר עין עם דלת הבנין. מרגע שמיקמו אותי בפניה עד שקראו לי
לא זוכר כמה דקות חלפו.

כשהבלש ירד למקום בו היתה השקית, לא ראיתי שהוא מרים, אלא שהוא מתכופף, ולאחר מכן ראיתי את
השקית בידו, לא נראית לי האפשרות שהוא הספיק להכניס משהו לתוך השקית. לא ראיתי.

ראיות ההגנה

שלושת הנאשמים בחרו להעיד ועדותם נשמעה בפני ביהמ"ש:

נאשם 1 - [REDACTED]

הנאשם סיפר כי ביום המקרה הגיע אליו חבר לביתו. בתחילה סרב למסור את שמו בתואנה שאינו רוצה להסתכסך עם משפחות אחרות ביפו. בסופו של דבר מסר כי אותו חבר שהגיע הינו האני שורפי וכי הוא מסר את שמו רק לאחר שהבין כי אותו האני מסר הודעה מיוזמתו למשטרה.

לפי דבריו האני הגיע אליו באותו בוקר של ה 15.5.06 "האני הגיע אלי, זרקתי לו מפתח מהדירה של הדלת הראשית של הבניין, שתמיד נעולה, הוא עלה אלי לדירה, לקומה ב' ונכנס לסלון, רק שנינו היינו לבד בסלון, אמא היתה ערה לבד בחדר שלה, ראתה טלויזיה, ואשתי ישנה, ביקש ממני משקל אלקטרוני, מידי פעם שקלתי זהב בבית, נתתי לו את המשקל על השולחן, לאחר כמה דקות שמענו רעש, בעיטות בדלת הברזל למטה, אנשים צעקו, קלטתי את האני רץ למטבח חזר, רץ לסלון, לא הבנתי מה עשה, כשהבלשים עלו, לפני כן הוא הספיק לפתוח את הדלת וללכת, לא יודע לאן, הוא יצא מדרתי, אנו גרים בבניין שלוש קומות... הייתה בלחץ לא הבנתי מה קורה. לקח לשוטרים כשתי דקות לעלות לדירה שלי מאז שהם היו שם ליד דלת הכניסה למטה. לא יודע לאן הוא ברח, ...

אחרי שהשוטרים עלו בדירתי, הם חיפשו נשק, הם מצאו את הסם, אמרו לי שזרקתי מהדירה סמים, ואמרתי לו שזה לא שלי ומישהו שם את זה אצלי. במשטרה לא סיפרתי על החבר כי לא רציתי להפליל אותו, אנו משפחה שכולה, אבדנו אחות, יש לנו בעיות ביפו, אבי סייע לכוחות הבטחון.

האני שורפי הוא בן למשפחה גדולה מיפו, שמאוחדת עם 3 משפחות, אני מכיר אותו מלפני 3 שנים, היתה לי חנות פלאפונים, הוא קנה ממני פלאפון, אנו חברים, הוא היה בא אלי הביתה, עושים כבוד אחד לשני, גם לפני חודשיים הוא היה בביתי, עשיתי מסיבה במרץ. הוא בא לבקש משקל, לא ידעתי למה, אני לא משתמש בסמים, לא חסר לי כסף כדי שאמכור סמים. יש לנו מסעדה, יש לי אוטו חדש, דירה, אני מסודר, אני מוסיקאי, קלידן, מנגן עם הזמר שריף, יש לי להקה, מוסיקה מזרחית, עובד באולפן הקלטות, בשכר חודשי, איני מחפש את הכסף הקל, אימי מקבלת כל חודש 6,000 ₪ מקצבת ביטוח, וקיבלנו פיצויים משום שאחותי נרצחה, ידעתי שהמשטרה לא יאמינו לי, לכן לא סיפרתי, אמרתי להם שזה לא שלי.

הנאשם השיב לשאלותיה של עו"ד מנדלמן:

"אשתי ישנה בחדר השינה כשהמשטרה הגיעה, היא התעוררה ע"י הבלש. הוא ביקש שתקום, והיא שטפה פנים בליוויים, לא הבינה מדוע המשטרה בבית. אני ואשתי מקבלים טיפולי פוריות, זה גורם לה לישון."

הנאשם מסר את הדברים הבאים לעו"ד חיון:

"אימי הסתכלה בטלויזיה כשהיא שוכבת במיטתה, היא לא יכולה לראות מה קורה בסלון או למטה. אני הייתי בסלון עם האני, כשהיה את הרעש, אימי פתחה את הדלת כי בזמן הדפיקות בדלת הראשית, אימי יצאה למרפסת שהיא על הכביש, והסלון בצד השני, היא שאלה מי דופק, אמרו לה משטרה, ואז דפקו בדלת ולאחר שהחבר ברח מהדירה, היא פתחה את הדלת... כשהיא פתחה את הדלת הייתי בסלון לידה. כשהשוטר נכנס הוא אמר לי "אם תגיד שהסמים שלך לא נעצור את אימך ואשתך", הבלש ירון לונדון אמר לי כך, אמרתי לו שאני מספיק גבר לומר שאם זה שלי הייתי אומר, ולא הייתי רוצה ששימו אזיקים על אימי ואשתי, ביקשתי שיבדוק ט.א., אמרתי לו שמישהו שם את זה. היה ברור שלא חושדים באימי או באשתי, אלא להפעיל עלי לחץ שאודה."

בחקירתו הנגדית ע"י התביעה הנאשם נשאל הכיצד ייתכן כי הוא עצור כ- 6 חודשים ולמרות זאת זו הפעם הראשונה שהוא מזכיר את שמו של האני שורפי, לכך השיב כי אלמלא היה מסגיר את עצמו לא היה מגלה גם היום. כמו כן, השיב כי אינו יודע מדוע זה החליט שורפי לפנות למשטרה ולהתוודות והוסיף: "אני לא דברתי איתו, כנראה שהוא חשב שאשתחרר כשיספר."

הנאשם נשאל מדוע זה לא מסר בהזדמנות הראשונה כי היה אדם נוסף ששם את הסמים והתייחסותו לכך היתה: "אמרתי לו מיד שזה לא שלי...נכון שאני בכלא...אך ידעתי שהמשטרה לא תאמין לי, ואנו מדברים על בחור ממשפחה גדולה, לא נצא מזה."

עו"ד חזן שאלה האם שתי הנאשמות ידעו אודות האני שורפי והנאשם ענה: " לא ספרתי לאימי ואשתי שיש אדם אחר מעורב. אימי גם שתקה, היא ראתה אותו רץ בדירה, באותו יום של המקרה, היא פחדה, לא רוצה שיהיו לה בעיות וסכסוכים. היא ראתה שהוא יוצא החוצה מהדירה, לא ראתה זורק מהדירה דברים, אלא רץ מהסלון למטבח ובחזרה, לא הסברתי לה מה קרה. אנו לא מדברים במשפחה על אנשים אחרים, אפילו אם נשב בבית סוהר. היא פחדה."

כשהופנה להודעתו שם מסר כי זה שקר כי נזרקו סמים מדירתו ונשאל מדוע זה לא חזר על הגירסה כי מישוהו אחר זרק השיב: " הייתי תשוש בחקירה, בלי מים ואוכל, לכן אמרתי שזה שקר שזרקו סמים מדירתו ולא אמרתי שמישהו אחר זרק את הסמים. הם רצו להפעיל עלי לחץ שאודה. אם הסמים היו שלי, הייתי אומר להם מיד כדי שישחררו את אימי."

הנאשם הכחיש כי האני הגיע לדירה לקנות ממנו סמים והעיד כי אינו סוחר בסמים.

שוב סיפר העד את גרסתו:

" האני הגיע אלי בסביבות 08.30-09.00, הוא בא לבקש ממני משקל. לא שאלתיו מדוע, ושמתי את המשקל לפניו בשקית. לא ידעתי שהוא צריך זאת לסמים. אפשר להשתמש זאת לזהב, פעם עשיתי דיאטה, ושקלתי את האוכל. משקל בגודל של 15 ס"מ על 10 ס"מ. בדיוק שמענו את דפיקות המשטרה, ואז הוא רץ למטבח, חזר חזרה, לקח את השקית וזרק דרך החלון. ונכנסים לפאניקה, לא הבנתי מה הוא עושה, לא הספקתי לשאול אותו הוא פתח את הדלת וברח.

כשאמרתי שאיני מבין כיצד השקית נזרקה מהחלון, לא חשבתי שהוא זרק סמים. נמנעתי לענות על השאלה בקשר למשקל."

העד הכחיש בכל תוקף כי דיבר עם האני מאז המקרה.

הנאשם נשאל מדוע זה גם כשנשאל על הפלאפון לא היה מוכן לשתף פעולה ולכך השיב כי בלאו הכי המשטרה לא תאמין לו. התובעת הציגה בפניו את העובדה כי למרות שחשב שהמשטרה לא תאמין לו מצא לנכון לתת הסבר לסכין הנאשם השיב כי לא ידע שהאני זרק סמים ולכן נמנע מלהשיב על נושא זה. כמו כן סיפר כי פחד להודות שהמשקל שלו שכן המשטרה לא תאמין לו כי המשקל שלו והסמים לא.

הנאשם נחקר איך זה ייתכן כי שתי הנאשמות הגרות בבית טוענות כי לא ראו את המשקל מעולם לכך השיב: "לטענה שאשתי ואימי לא ראו אותי מתעסק עם זהב, משיב שהמשקל מוסתר, הייתי שוקל בלי שהן יראו, זה לא בשביל להסתיר."

לשאלה מדוע לא מסר גרסה אחת ארוכה אלא שינה גרסאות במשטרה השיב: "נשארתי עם גרסתי הקצרה כדי להסבירה בביהמ"ש."

הודעת הנאשם 1 במשטרה מיום 15.05.06 ת/20:

"אני מבין במה אני חשוד, קודם כול הסמים האלה נמצאו אצל השכן למטה בקומה קרקע אני גר בקומה שנייה, ואני לא סוחר סמים בשביל להחזיק כמות כזו. אני מוסיקאי מנגן בלהקה לא חסר לי כסף ויש לי אישורי עבודה, אני עובד באולפן הקלטות עם זמר בשם שריף וזהו אני לא יודע איך הבלשים טוענים שזה נורק מהחלון, הפלאפון יש לי כרטיס ביקור קנייתי אותו מיד שנייה חנות תמורת 650 שקלים כולל ה-סים מדובר במירס, זה קו טוקמן. הסכין היה באוטו, אני אדם שיש לי הרבה סכסוכים והרבה אויבים ביפו ופעם אחת היה אין לי שום דבר שיגן עלי חוץ מהאולר למקרה חירום, לא לצורך איום. ולא לצורך פגיעה רק להגנה עצמית.

...

ש – אני אומר לך כי השוטרים מציינים בדוח שלהם כי הם ראו יד מתוך חלון הבית של אימא שלך זורקת את הסמים מחוץ לחלון.

ת – זה לא נכון זה שקר.

ש – האם אתה משתמש בסמים?

ת - לא

...

ש – מה עושה אישתך?

ת – כלום, מטפלת טיפולי פוריות.

...

ש – מה עשית בבוקר?

ת – בבוקר עשיתי טלפון לגרר שיתקן את האוטו, הייתי בבית כל היום, בסביבות השעה 10:00 המשטרה הייתה אצלי בבית. אני פתחתי להם מיד את הדלת, אשתי הייתה ישנה.

ש – אני אומר לך שמי שפתח את הדלת היתה אמא שלך ולא אתה ואתה היית בסלון.

- ת – אני הייתי לידה.
- ש – אני אומר לך כי השוטרים מציינים שראו את המשקל נזרק מתוך הבית. מה תגובתך?
- ת – אנחנו לא מתעסקים עם דברים כאלה.
- ש – מאיזו שעה אשתך ישנה?
- ת – לא יודע, אני קמתי משינה, אימי הייתה ערה, אשתי נשארה במיטה.
- ש – מכיוון שאשתך היתה במיטה כל העת עד שהגיעו השוטרים ואילו השוטרים מציינים כי משהו זרק את הסמים מחלון הבית אזי אני אומר לך שזה או אתה או אמא שלך זרקתם את הסמים מהחלון, מה תגובתך?
- ת – לא אני ואל אמא שלי, הכל בולשיט, אני לא סוחר סמים ולא נרקומן, אנחנו משפחה מכובדת.
- ש – איך ידעת כי מדובר בהרבה סמים הרי לא ציינתי בפניך עובדה זו?
- ת – הבלשים אמרו, לא אמרו לי כמה אלא הראו לי סמים בתוך גרב.
- ש – של מי שייך הגרב?
- ת – של סבתא שלי קמה מהקבר
- ש – מי משתמש בסמים בבית?
- ת – אחי הגדול לפעמים הוא בארץ ולפעמים בחו"ל, אני לא יודע איפה הוא עכשיו אין לנו קשר איתו, הוא נרקומן.
- ש – מתי פעם אחרונה שראית אותו?
- ת – לא זוכר...
- ש – האם הוא היה אתכם בבית היום?
- ת – לא.
- ...
- ש – האם אשתך או אמך משתמשות בסמים?
- ת – לא, אמי הפסיקה את הסיגריות.
- ש/ת – אין לי מה להוסיף. "

הודעת הנאשם 1 במשטרה מיום 18.05.06 - ת/13:

הנאשם סרב לענות, על כל שאלה שנשאל השיב: " מה שיש לי להגיד אני אגיד בביהמ"ש" והיו פעמים שהוסיף: " אני את גרסתי מסרתי בחקירתי הראשונה ויותר מזה אין לי מה להגיד ", וכל זאת, למרות שהחוקר הזהירו כי אי מתן תשובה עלולה לשמש חיזוק לראיות התביעה כנגדו.

הנאשמת 2 בחרה להעיד בביהמ"ש ואלו הדברים שהעידה:

" אני בת 31 שנה. נשואה 9 שנים לנאשם, ואין לנו ילדים, 5 שנים אנו מטופלים... נוטלת כדורים – 3 פעמים ביום, 3 סוגים, גורמים לי לעייפות, תחושת שינה כל הזמן. כשהמשטרה הגיעה לביתי ישנתי. השוטרים העירו אותי, אמרו לי שאקום כי יש צו חיפוש בבית, רצית לשטוף פנים ושוטר עמד לידי. אחרי כמה דקות השוטר ביקש לעשות חיפוש, הוא חיפש ולא מצא כלום, לקחו אותי לתחנה לאחר שסיימו, קודם לקחו את הנאשם ואימו. הודיעו לי שאני עצורה, הייתי עצורה יומיים.

לא ראיתי את המשקל האלק' שנתפס, האמת שבמשך שנה, אחותי מועמדת להשתלת לב היא בת 23, הייתי אצלה הרבה, רוב הזמן הייתי שם, רק בלילה ישנתי בבית, הייתי במעצר לילה בתיק הזה, אחותי עברה את ההשתלה בערב.

מודעת לכתב האישום נגדי, אף פעם לא ראיתי דברים כאלה, אין לנו את הקטעים הללו בבית, לא חסר לנו כסף, אנו משפחה טובה, מאוחדת. אין לי עבר פלילי."

בחקירתה הנגדית ע"י התביעה הופנתה ל **ת/14** ונשאלה מדוע זה מסרה לשוטרים כי בעלה ישן עימה במיטה כשבפועל היה ער והגיע לחדר השינה בליוויים של שוטרים. לכך השיבה כי כשהיא התעוררה בעלה אכן היה לידה וכי היתה מטושטשת מהכדורים אותם נוטלת כמו כן זו הפעם הראשונה בה היא נחקרת ולכן השיבה באופן זה אך לא מתוך רצון להטעות את השוטרים.

כשנשאלה אודות המשקל האלקטרוני השיבה כי לא ראתה אותו מעולם וכי לא סרבה לתת דגימת D.N.A אלא ביקשה לעשות זאת בנוכחות סניגור.

כשנשאלה ע"י התובעת כיצד זה ייתכן כי לא ראתה את המשקל מעולם בעוד שבעלה מודה כי הוא שייך לו השיבה כי בשנה האחרונה לא היתה כמעט בבית מאחר וטיפלה באחותה שעברה השתלה.

הנאשמת מסרה הודעה במשטרה מיום 15.05.06 – **ת/14**.

בהודעה נשאלה מספר פעמים האם מי מדיירי הבית, דהיינו היא חמתה או בעלה צורכים סמים והשיבה בשלילה. הנאשמת חזרה מספר פעמים כי ביתם נקי מסמים.

"אני מבינה על מה אני נחקרת, אין לי מה להגיד."

- ...
- ש – מה עשית היום מהבוקר?
- ת – בכלל אני הייתי יושנת, הם העירו אותי, עשינו חיפוש ובאנו לפה.
- ש – באיזה שעה העירו אותך?
- ת – בתשע, תשע ו... הם נכנסו לחדר שינה והעירו אותי, היינו יושנים, חמתי באה ופתחה את הדלת.
- ש – עם מי ישנת בחדר?
- ת – עם בעלי.
- ש – האם כשהשוטרים הגיעו בעלך היה איתך?
- ת – כן, בעלי היה איתי בחדר. כן, התלבשנו ליד השוטרים. הם ראו אותי יושנת אז ביקשנו לשטוף פנים, הם ליוו אותנו לשירותים, וזהו הם ערכו חיפוש בבית.
- ש – למי שייך המשקל האלקטרוני שנתפס בדירה?
- ת – הם הביאו אותו מבחוץ, השוטר נכנס איתו מבחוץ.
- ש – אני אומרת לך שהמשקל הזה נזרק מתוך הדירה שלך.
- ת – אני לא ראיתי, הוא הביא אותו מבחוץ.
- ש – האם את מכירה את המשקל הזה מהבית?
- ת – לא ראיתי אותו אף פעם, אנחנו בכלל אף פעם לא בבית, כל הזמן בחוץ, הוא עובד אני עובדת.
- ש – איך בעלך ישן איתך כשהשוטרים נכנסו אם הם ראו אותו בסלון?
- ת – הם נכנסו אני הייתי יושנת, בעלי העיר אותי מהשינה.
- ש – לא שאלתי מי העיר אותך אלא אם בעלך היה לידך כשהשוטרים נכנסו לבית?
- ת – בעלי העיר אותי, כשאני התעוררתי בעלי היה לידי הוא והם העירו אותי ביחד, כשאני פתחתי את העיניים הוא והם היו מעל הראש שלי.
- ש – אני שואלת אותך האם בעלך קם לפניך?
- ת – אני לא יודעת, הייתי יושנת, אני לוקחת כדורים אני נרדמת כמו סוס.
- ש – איך את מסבירה את העובדה שנוזקו סמים מתוך הבית שלכם?
- ת – אני לא יודעת מה לענות אני לא ראיתי כלום, אני לא יודעת כלום, אני יודעת שהבית שלי נקי.
-
- ש – האם חמתך הייתה ערה לפניכם?
- ת – אני הייתי יושנת, היא פתחה את הדלת.
- ש – של מי הפלאפון שהשוטרים מצאו בדירה?

ת – איזה המירס? זה של בעלי. יש על זה קבלות.

...

ש – לא יכול להיות שבעלך מחזיק סמים בבית?

ת – לא.

ש – האם ראית אותו פעם עם סמים?

ת – אף פעם.

ש – מי זרק את הסמים מהחלון?

ת – אני לא יודעת כלום. בעלי לא יעשה דבר כזה, חמתי מבוגרת.

ש – איך את מסבירה את זה שהסמים נזרקו מהבית שלכם?

ת – איך אני יכולה להסביר אם הייתי יושנת אבל אני יודעת שהבית שלי נקי. "

זו הודעתי שהוקראה בפני ואושרה בחתימתי.

הנאשמת - 3 גונאי תורכ בחרה להעיד

הנאשמת ספרה כי היא תורכיה שהגיעה מקפריסין, כי לה ולבעלה היתה מסעדה ובעלה כבר נפטר. כמו כן, ספרה אודות הטרגדיה שפקדה אותה, רצח ביתה (אחותו של הנאשם 1) בשל שיתוף פעולה של בעלה עם כוחות הביטחון.

כך תארה את הארועים בבוקר הפעולה:

" באותו בוקר, קמתי מוקדם, פתחתי טלויזיה בתורכית, מסבירים כיצד לבשל, הייתי בחדר, ליד חדרי יש את הסלון, הבית לא גדול, פתאום שמעתי בעיטות, ונבהלתי, יצאתי החוצה ושאלתי מי זה, אמרו לי בולשת בערבית, הם פרצו עם רגליהם את הדלת, ועלו למעלה וכשדפקו פתחתי להם תוך שניה. ראיתי מה בני עשה כשראיתי טלויזיה, הוא היה עם ... לא רציתי לדבר. ראיתי את הבחור מיפו אצלנו בבית, שמו האני, מכירה גם את אימו, הוא היה אצלנו בסלון, כשבאה המשטרה, הוא כבר לא היה בבית, כשראיתיו הסתכלתי עליו ולפתע הוא נעלם. פתחתי את הדלת לשוטרים, המרפסת ממנה ראיתי את השוטרים, מחוברת לחדרי, לא צריך לעבור דרך הסלון כדי להגיע למרפסת. המרחק בין המטבח למרפסת הסלון, אפשר לעבור בדקה.

אם האני יצא מהבית, הדלת שלי מפלדלת, ננעלת אוטומטית. " הנאשמת טענה כי לא ראתה את המשקל מימיה וכן"ל לגבי הסמים.

בחקירתה הנגדית שאלה עו"ד חזן אודות פעם שהתקשרה הנאשמת למשטרה בדבר סמים שבבניין. לכך השיבה הנאשמת כי אכן היתה פעם שהיא התקשרה לרכז המודיעין במשטרה לדווח לן על סמים שמישהו שם בבניין.

כשנשאלה הכיצד זה ייתכן כי בנה יושב בכלא כ 6 חודשים והיא יודעת את שמו של הפושע האמיתי וכל אותו זמן עד המשפט לא פנתה למשטרה ואמרה דבר השיבה: " לא אמרתי לשוטרים שהיה בחור אחר ולא רציתי להגיד את שמו כי לא רציתי שיפוצצו אותי בבית...עדיף שבני ישב בכלא מאשר שיהרגו אותו. " במקום אחר חזרה על דבריה ונשבעה כי אכן היה אדם נוסף בדירה.

התובעת שאלה את הנאשמת בעניין פרק הזמן שנדרש לה על מנת לפתוח לשוטרים את הדלת לדירה: " כשבאו לפתוח את הדלת, לא התעכבתי, למרות שכך הם אומרים, פתחתי להם מיד."

הנאשמת 3 מסרה הודעה במשטרה בתאריך 15.05.06 ת/21, להלך תוכנה (הנאשמת סרבה לחתום

על הודעתה) :

" אני לא יודעת שום דבר, אני לא ראיתי סמים בתוך הבית שלי, זה הכל מלמטה.

ש - מי בבית נוגע בסמים?

ת - פעם אחד היה סמים אני צלצלתי למשטרה והודעתי

ש - השוטרים טוענים כי ראו את הסמים מהבית שלך.

ת- אני לא ראיתי סמים

ש - מי ניסה לזרוק את הסמים?

ת- אף אחד אני לא משקרת

ש - אני אומר לך שהסמים שהשוטרים הביאו מקורם מתוך הבית שלך

ת- לא מצאו שם שום דבר

ש - האם את מחביאה סמים בבית?

ת- לא

- ש - האם הבן שלך מחביא סמים בבית?
- ת- חס וחלילה
- ש - מה עושה הבן שלך?
- ת- אורגניסט מנגן הוא יצא מבית סוהר לפני חודשיים
- ש - מי גר בבית?
- ת- אני, הבן שלי, אורה, ואישתו של אורהן שמה צוריה, רק אנחנו גרים שם
- ש - האם צוריה משתמשת בסמים?
- ת- לא, חס וחלילה.
- ש - למה שייך הטלפון?
- ת- לאורחאן
- ש - למי שייך הסכין?
- ת- לא יודעת
- ש - מה את עושה בחיים?
- ת- אני אימא שכולה אני מקבלת 5600 שקלים לחודש
- ש - מה עובדת כלתך?
- ת- היא לא עובדת
- ש - איך את מסבירה כי השוטרים ראו חלק מהסמים שנזרקים מחלון הבית שלכם?
- ת- אני לא ראיתי אף אחד זורק סמים.
- ש - מי היה בבית היום?
- ת- הבן שלי וכלתו ואני הבן שלי ואישתו היו בחדר שלהם, אני הייתי בחדר שלי ראיתי טלוויזיה
- ש - מי פתח את הדלת לשוטרים?
- ת- אני
- ש - מה עשה הבן שלך באותו זמן?
- ת- הבן שלי בא לסלון, אישתו נשארה בחדר
- ש - אני אומר לך כשאת משקרת את עוברת על החוק.

ת- אני נשבעת בקוראן

ש/ת - אין לי מושג של מי הסמים. "

עה/4 - האני שורפי

העד הגיע למשטרה מיוזמתו בתאריך 21.08.06 ומסר שם הודעה נ/7

לאור העובדה שהעד מפנה להודעה זו הן בהודעה המאוחרת יותר והן בעדותו בפני ביהמ"ש יש חשיבות להביא את תוכנה המלא:

" הבנתי את הסעיפים אותם אמרת לי שאני חשוד.

אני בן אדם משתמש התחלתי להשתמש כשהייתי מאסר בתל מונד לפני כ-3 שנים, שמה הלכתי. אני הלכתי ביום 15.5.06 זה היה ביום שני קמתי בבוקר לא, הזיכרון שלי אה הייתי ביום ראשון עד יום שני השתמשתי הייתי ער מהסם הזה והלכתי לקנות בשבילי עוד מנה קריסטל והלכתי לבנאדם נתתי לו כסף 200 שקלים ראיתי מאיפה הוא מוציא זה לא משנה ממי אני לא אגיד אחרי שהלך לקחתי לו אותם, מה שאני זוכר זה היה גרב, זה היה גרב הזה 2 נו אחד היה בו חתיכה בנייר טואלט השני אני לא זוכר 58 חתיכות, הלכתי ולקחתי אותם הלכתי לאורהן הוא חבר טוב בשבילי הלכתי אליו הוא לא ידע שהיה לי את הסם הזה קראתי לו מלמטה הוא לא יודע שיש עלי סם אז הוא זרק לי את המפתח פתחתי את הדלת וסגרתי את הדלת חזרה עליתי למעלה ביקשתי מימנו משקל של זהב כי אורהן מתעסק בריבית וזהב כדי לבדוק כמה סם כמה גרמים, היה על השולחן המשקל פתאום שמעתי דפיקות למטה אז אמא של אורהן אמרה מי היא יצאה מהחלון וראתה אנשים הם אמרו לה שזה שוטרים ואני שמעתי שזה שוטרים ואני מהפחד לקחתי כיסא נכנסתי למטבח וזרקתי את הגרביים מהחלון שני הגרביים מהחלון התריס, וחזרתי חזרה לסלון תפסתי את המשקל עם החולצה שלא ייתפסו טביעות אצבע שלי ופתחתי את החלון של הסלון וזרקתי וסגרתי את החלון חזרה והמשטרה עדיין דופקת למטה מנסה לפתוח את הדלת, אני פתחתי את הדלת של הבית שלהם למעלה יצאתי מהבית עליתי על הגג נכנסתי על הדלת בצד ימין דלת רב בריח והתחבאתי שם, חיכיתי 2-3 עד שהלכו והלכתי לבית.

ש – למה עכשיו את מסגיר את עצמך?

ת – כי זה יושב לי על המצפון.

ש – מי היה בבית?

ת – אמא שלו הייתה בחדר, היא ראתה טלוויזיה.

- ש – מה אמא שלו לבשה?
- ת – אני לא זוכר אני הייתי מסטול
- ש – מי היה בבית?
- ת – אני ראיתי את אורהן ואמא שלו
- ש – מה אורהן עשה?
- ת – הוא היה ישן אני הערתי אותו מהשינה שלו וזה היה כשאני צעקתי לו מלמטה
- ש – באיזה שעה מדובר?
- ת – בערך שעה 08:00-09:00 לא זוכר בדיוק, כי הייתי מסטול.
- ש – למה לקח לך כל כך הרבה זמן להסגיר את עצמך?
- ת – יש לנו בלגן במשפחה יש לי בני דודים עצורים וגם אח שלי פייסל עצור וגם וויסם בן דוד שלי עצורים, אבא שלי משתמש והייתי אני שומר על המשפחה, ירו בי ולא יצאתי מהבית.
- ש – איפה קנית סמים?
- ת – לא רוצה לומר לך, אני מפחד שלא יהיו לנו עוד סכסוכים
- ש – אני אומר שאתה סתם מבלבל את המוח.
- ת – אני אומר מה שיש לי להגיד.
- ש – מתי זה היה קניית הסם?
- ת – זה היה בשעה 06:30-07:00 בבוקר.
- ש – מי גר באותה דירה של החבר שלך?
- ת – אמא שלו אשתו והוא
- ש – מה אתה עובד?
- ת – אני לא עובד אני לא יוצא מהבית.
- ש – מאיפה יש לך כסף לסמים?
- ת – חסכתי לפני שירו בי, ירו בי ב-10.12.05, הייתי עובד בשיפוצים.
- ש – כמה הרווחת?
- ת – אני כל יום הייתי מקבל 200 שקלים.
- ש – כמה ימים בשבוע עבדת?
- ת – 5
- ש – אצל מי עבדת?
- ש – גיסי עימד שורפי לא זוכר טלפון שלו, הוא גר ביפו לא יודע כתובת שלו, הוא נשוי לאחותי נסרין.

ת – אני אומר לך שאתה משקר ואת משבש הליכי חקירה ואני מזהיר אותך שוב שאתה מוזהר לומר אך ורק את האמת.

ש – אני רק את האמת מספר.

ת – כמה זמן אתה מכיר את אורהן?

ש – אחרי שהשתחררתי מהמאסר הראשון אני מכיר אותו.

ת – כמה מנות ליום אתה משתמש?

ש – 3 תלוי לפעמים 4 שיש כסף.

ת – אתה יותר מחצי שנה לא עובד מאיפה יש לך כסף?

ש – הייתי עובד, לוקח מפה מאבא שלי אמא שלי

ת – איך יצאת מהבית?

ש – ברגל.

ת – תאר לי בדיוק.

ש – שמעתי את המשטרה דופקת לקחתי כיסא הלכתי למטבח עליתי על הכיסא אח"כ על השיש כי החלון גבוה ופתחתי את הזזה, התריס וזרקתי את שני הגרביים, חזרתי חזרה לסלון לקחתי את המשקל מעל השולחן עם החולצה תפסתי זרקתי מעל החלון אחרי שפתחתי אותו וזרקתי את המשקל וסגרתי חזרה עליתי למעלה על הגג פתחתי את הדלת שהייתי פתוחה ונכנסתי בפנים התחבאתי.

ת – איזה גרביים מדובר?

ש – גרביים של נשים דקים בצבע חום.

ת – תאר לי איך נראה הסלון?

ש – איך שאת פותח את הדלת צד ימין יש טלוויזיה לא יודע איזה חברה, יש ספות מעור בצבע שחור.

ת – מה עובד אורהן?

ש – נגן מוזיקה אנה ערף לא מבין

ת – מה עושה אשתו של אורהן?

ש – מאיפה אני יודע?

ת – מה עושה אמא של אורהן?

ש – אנה ערף מה עושה לא יודע

ת – איזה כיסא לקחת? מחדר אוכל, בצבע של הקרש וישיבה כחול עם פרחים לא זוכר בדיוק

ש – מה לבשת באותו יום?

ת – שאלה קשה לא זוכר.

- ש – כמה חומר השתמשת באותו יום?
- ת – מה שאני זוכר ביום ראשון בלילה לקחתי שניים ולא זוכר מה הייתי עושה.
- ש – איך אתה משתמש בחור?
- ת – מריח לא חומר קריסטל
- ש – איזה קומה הבית?
- ת – שנייה.
- ש – כמה קומות יש בבניין?
- ת – שתי קומות שלוש בעצם.
- ש – כמה פעמים היית בבית של אורהן?
- ת – אז שהשתחרר בחודש שלישי ועשה מסיבה כזה בבית.
- ש – האם אורהן נגע בסמים?
- ת – הוא לא ידע שיש לי סמים בכלל.
- ש – מה הכמות שהייתה?
- ת – יש גרב היה 17 חתיכות ושניים לבד בנייר טואלט, והשני 58-57 או 60 לא זוכר בדיוק.
- ש – איזה חומר זה?
- ת – קוקאין
- ש – האם אמרת שאתה משתמש בקריסטל?
- ת – כן חומר זה הרואין וקריסטל זה קוקאין
- ש – איך זה הבנאדם שקנית ממנו לא חיפש אותך עד היום?
- ת – הוא לא יודע שאני אני
- ש – יש לך מושג כמה זה שווה?
- ת – אין לי תיק אחד על סמים.
- ש – מה התכוונת לעשות עם הסמים?
- ת – להשתמש אני יישב כמו מלך בבית
- ש/ת – אני מצטער על מה שקרה.
- זו הודעתי שהוקראה בפניי ואושרה בחתימתי.**

בהמשך, בשל רצון השוטרים לחקור את גרסתו נגבתה ממנו הודעה נוספת - 8/נ. לכל שאלה שנשאל ע"י החוקר השיב: " אין לי מה להגיד אני את שלי אמרתי, עניתי כבר על שאלות בחקירה הקודמת, אין לי יותר מה להוסיף. " לקראת סוף החקירה, החוקר הפנה את תשומת ליבו לכך כי הוא כל הזמן מפנה בתשובותיו לחקירה הראשונה וזאת למרות שכעת הוא נשאל על דברים שלא מסר קודם, אלא שאלות הבהרה, חרף זאת המשיך האני לענות באותו אופן ולא מסר פרטים נוספים. כמו כן, הוא סרב לחתום על הודעתו.

בשל העובדה שהעד לא התייצב למועד שהוזמן ולאור חשיבות עדותו להגנת הנאשמים, הוצאתי נגדו צו הבאה. אולם, העד התייצב בכוחות עצמו לשיבה הסמוכה.

אלו הדברים שמסר העד בביהמ"ש לאחר שהוזהר ע"י ביהמ"ש בדבר חובתו למסור עדות אמת וכי שמורה לו הזכות שלא להפליל עצמו:

" מסרתי הודעה במשטרה, קראתי אותה, סיפרתי, איני צריך לחזור שוב. לא פוחד מכתב אישום, אך מפחד שיכניסו אותי לבית סוהר, מסרתי כבר את הדברים, כן אני כן פוחד מכתב אישום.

לשאלה אם אני זוכר שמסרתי הודעה במשטרה ביום 21.8.06 שעה 15.46 על סמים ונתתי את התאור שלהם, משיב "אין לי מה להגיד לך". (העד מחייך בחצי חיוך).

לשאלה אם הייתי בביתו של הנאשם, משיב שסיפרתי לכן אין לי מה להגיד.

לשאלה אם אני זוכר באיזה גרביים מדובר, משיב שאין לי מה להגיד.

לשאלה אם אני זוכר שנשאלתי היכן הייתי כשהגיע המשטרה, ואם אמרתי שהייתי בביתו של הנאשם, משיב שאין לי מה להגיד.

... משיב שאני זוכר מה שאמרתי במשטרה, את מה שאמרתי בחקירה, לא אומר שוב.

העד ממשיך: אם אמרתי במשטרה בנ/7 שהגעתי לבית הנאשם כשיש לי סמים שלי, משיב שנכון שכך אמרתי, אין לי מה להגיד יותר לעצם השאלה.

אמרתי במשטרה שהגעתי עם סמים ארוזים בגרביים, משיב שאין לי מה להגיד.

לחקירתה של עו"ד חיון השיב:

"יש לי עבר פלילי בעבירות, שאני משתמש בסמים, הייתי בבית סוהר."

לשאלות התביעה השיב:

" לשאלה אם זה נכון שאני משתמש בסמים 3 שנים, משיב שאין לי מה להגיד על כך, אמרתי בחקירה. מסרתי אז את האמת. אין לי מה לומר לשאלה כיצד זכרוני עובד. חוזר על הדברים שכתובים, הם נכונים.

לשאלה אם אני מכיר את משפחת טורק, משיב שאין לי מה להגיד.

לשאלה כמה זמן אני מכירם ואם אני חברם, משיב שאין לי מה להגיד.

אם אמרתי במשטרה שיש לי בלגן במשפחה, משיב שיש לי בלגן במשפחה

באתי למשטרה ב- 21.8.06, חוזר על עדותי, באתי לספר את האמת. החלטתי דווקא ביום זה, ידעתי שהנאשם במעצר מזה 3 חודשים, זה ישב לי על המצפון, לכן באתי למשטרה. כל אחי עצורים, אבי משתמש ועכשיו הוא בגמילה. לא היה מי שישמור על הבית, נשארו בבית אמא ואח קטן. אבי השתחרר מהגמילה, ואז באתי למשטרה. בתחילה סיפרתי, ואח"כ לא שיתפתי פעולה עם השוטרים, בפעם השניה, כי אמרתי שאין לי מה להגיד. הם שאלו אותן שאלות. סרבתי להגיד שוב כי את שלי אמרתי. באתי למשטרה, אמרתי את שלי, ואיני מוכן לומר דבר, לא בגלל סיבות שונות, אלא בגלל המצפון שלי.

יש לי עבר פלילי, הורשעתי. בשנת 2000 הורשעתי בבימ"ש לנוער בעבירות של שיבוש מהלכי משפט, הפרת הוראה חוקית, גם משום שברחתי הרבה "מאחווה". רק משם ברחתי.

בשנת 2003 במרץ התחזתי לאחר במטרה להונות, הורשעתי.

לשאלה מדוע שהתביעה תאמין לדברי שאמרתי במשטרה, לאור עברי משיב שסיפרתי את האמת ואין לי מה להגיד. ...

לא הלכתי לקנות ממנו את הסמים, את זה אני עונה כי גם רשום בהודעה שלי לגבי כך.

לשאלה איך הצלחתי לעשות את הפעולות בדירה לאחר שבבוקר השתמשתי בסמים, וחשבתי שלא יהיו ט.א. משיב שפחדתי שלא יהיו ט.א. וגם משיב שאין לי מה להגיד.

לשאלה אם החזקתי את המשקל עם חולצתי כי פחדתי שלא יהיו ט.א. משיב שאין לי מה להגיד.

לשאלה כיצד הצלחתי לברוח מהבית מהר, משיב שאין לי מה להגיד. יש הסבר בחקירה. החוקר ביקש הסברים, לא הסברתי כי כבר הסברתי בחקירה הראשונה. לשאלה אם תכננתי מה להגיד, והחלטתי לא להוסיף, משיב שאין לי מה להגיד."

ניתוח הראיות

הגדרת גדר המחלוקת

הנאשמים אינם חולקים על העובדה כי נתפסו סמים. גם אם תחילה הכחישו הנאשמים כי הסם הושלך מביתם, אין עוד מחלוקת כי הסמים והמשקל אכן נזרקו מבעד לחלונות הדירה החוצה. גדר המחלוקת מהותה בשאלת בעלות הסמים.

לפי הסנגוריה, הסמים אינם שייכים לנאשמים כי אם לאדם אחר בשם האני שורפי שהגיע לתחנת המשטרה וטען כי הסמים הם שלו וכי הוא זה שהשליכם מבית הנאשמים.

לעומת זאת, התביעה גורסת כי הציגה ראיות ברמה מספקת, עד כדי חציית הגבול "מעל לכל ספק סביר" בדבר אשמתם של שלושת הנאשמים בביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית ובהחזקת כלים לפי פקודת הסמים המסוכנים וכי גירסתו של האני שורפי אין בה ממש.

דיון

לאחר שסקרתי את כל הראיות, יש מקום לבדוק בראשונה את המשמעות שיש לייחס לגרסתו של האני שורפי שנמסרה במשטרה ובביהמ"ש. אם גרסתו של זה תמצא כאמינה אזי יהיה בכך בכדי לזכות את הנאשמים לפנינו, ואילו אם גרסתו תמצא כבלתי אמינה ואינה נתמכת בעובדות חיצוניות או אז יש לשקול האם כל הראיות האחרות שהוצגו מובילות למסקנה החד משמעית מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמים או מי מהם ביצעו את המיוחס להם בכתב האישום, שהרי כאמור אין עוד מחלוקת שהסמים והמשקל הושלכו מדירת הנאשמים, לאחר שנמצאו בה.

גרסתו של עה/4 – האני שורפי

כפי שכבר צוין, העד הגיע בכוחות עצמו לתחנת המשטרה ביום 21.08.06 ומסר שם הודעה שהוגשה וסומנה ב/7. לאור העובדה שהן בהודעתו הנוספת והן בעדותו בביהמ"ש סרב העד להוסיף דברים והפנה לתוכן הדברים שמסר ב/7, יש לחזור ולעיין שוב בהודעה זו, כפי שצוטטה בעמ' 74 – 78.

ב"כ הנאשם 1 טוען כי מתוך ההודעה שמסר העד עולים פרטים שרק מי שהיה מעורב יכול היה לדעתם כגון:

1. העובדה שהכסא במטבח היה כחול עם פרחים
2. כי המשקל נזרק מהסלון ואילו הגרביים עם הסמים נזרקו מחלון המטבח
3. העובדה כי הסמים היו בגרביים והיו מחולקים ל 58 מנות.
4. העובדה כי נאשמת 2 לא היתה בסלון

כמו כן טוענים הנאשמים 1 ו 3 כי בחרו שלא למסור את שמו של העד קודם למשפט מאחר ופחדו לחייהם והעדיפו כי ישבו בכלא על פני מותו ו/או מותם. נאשמת 2 טענה כי ישנה כל אותה עת ולכן לא ידעה כלל על שהתרחש באותו הבוקר .

לדיו של ב"כ נאשם 1, בכל אלו יש לפחות כדי להביא לספק סביר בדבר אשמתם של הנאשמים ומכאן שיש לזכותם.

לעומת זאת, ב"כ התביעה טוענת כי אין לקבל את הגרסה שמסר העד , וזאת מכמה טעמים:

1. העובדה שבביהמ"ש כמו גם בחקירתו השניה ובחלקים מחקירתו הראשונה הוא מסרב למסור כל פרט שניתן יהיה לבדוק מהימנותו.
2. העובדה שאף אחד מהנאשמים שנחקר לא מסר דבר על המצאות אדם נוסף בדירה, גם מבלי לנקוב בשמו בעוד שהיו לנאשמים הזדמנויות רבות לטעון כך.
3. העובדה כי העד האני שורפי הגיע למשטרה שבועיים לפני תחילת ההוכחות בעוד הוא טוען כי מצפונו העיקר עליו והנאשם ישב במעצר כבר שלושה חודשים.
4. הסתירה בין הטענה שמצפונו נקף לעובדה שלא שיתף פעולה עם השוטרים , בכך שלא מסר עוד פרטים כשנשאל . כן העובדה שלא הגיע לישיבות אליהן זומן .
5. אי התיישבות גרסתו עם גרסאות השוטרים שלא שמעו ולא ראו אדם רץ לכיוון הגג.

6. אי ייתכנות גרסת העד לעניין כל הפעולות שנקט מרגע דפיקות השוטרים על דלת הבניין ועד כניסתם לדירה.

7. העובדה לא ידע למסור בנ/7 כי המשקל האלקטרוני היה בשקית כתומה

8. העובדה שבנ/7 קיימת תבנית של זכרון סלקטיבי: מחד לא זכר מה לבשה נאשמת 3, וטען שהיה מסטול ויחד עם זאת זכר את תאריך הארוע, מציאת הסמים, המשקל, לעובדה שט.א. שלו לא נתפסו על המשקל הוא בא עם הסבר.

שיטת המשפט בה אנו חיים שמה נר לרגליה – אין מרשיעים אדם בפלילים כל עוד קם לו ספק סביר בדבר אשמתו. עולם המשפט והחברה בכללותה יכולים ומוכנים לשאת בעול של אדם אשם שיסתובב בחופשי על פני העול שישא אדם חף מפשע שתישלל ממנו זכותו היסודית לחירות. עם זאת, אבן הבוחן היא – "ספק סביר". לא די לו בספק בעלמא אלא נדרש כי הספק יהיה סביר בעיני האדם מן הישוב.

ומן הכלל אל הפרט, נשאלת השאלה האם במקרה שלפנינו גרסתו של האני שורפי מעלה את אותו ספק סביר?

התשובה לכך היא שלילית. לאחר שקילת מכלול הראיות ניתן לקבוע כי גרסת האני שורפי אינה אמינה וכל מטרתה להסיט את ביהמ"ש מחשיפת האמת ולזרות חול בעיניו.

הגעתי למסקנה זו לאחר שקילת מכלול הראיות, ואפרט:

1. אי עמידתה של הגרסה שנמסרה ב נ/7 עם מבחן המציאות. לפי גרסתו של העד בפרק הזמן שבין הרגע שהשוטרים דופקים על דלת הפח בקומת הקרקע ועד שפרצו אותה ועד שעלו קומה אחת וחצי והגיעו לדירת הנאשמים הצליח העד, תוך כדי זה שהוא מסטול לטענתו: לרוץ למטבח, לעלות על כסא, להשליך שני גרביונים, אח"כ לרוץ לסלון לקחת המשקל עם חולצה ולפתוח את החלון בסלון, להשליך המשקל, לסגור החלון בסלון ואז לצאת מהדירה ולרוץ לגג וכל זאת מבלי שיבחינו בו השוטרים עם הפריצה לבניין.

עד כמה שהדירה קטנה, לא עולה על הדעת כי אדם השרוי תחת השפעת סמים יהיה צלול דיו בדעתו וכשיר לכך פיזית לבצע את כל הפעולות שביצע וכל זאת תחת מגבלת הזמן שבין הדפיקה בדלת הבניין להגעה לדירה. גם בהתייחס לעדויות השוטרים שטענו שהעיכוב למטה

היה יותר מהעיכוב בכניסה לדירה, עדיין מדובר בפרק זמן כולל שבין דקה לשתיים לכל היותר!

2. אי קבלת גרסת העד כי מצפוננו הכביד עליו ולכן החליט לפנות למשטרה. גרסה זו אינה מתיישבת עם פעולותיו שלו עצמו. האני שורפי הגיע למשטרה, פרש את משנתו ולא מוכן היה לתרום מידע נוסף.

עת. 5 דוד מזרחי, גובה ההודעה ציין בעדותו בביהמ"ש: " ... כשהיה מוכן עם גירסה הוא ענה אותה, כשלא היתה לו תשובה, אמר שהוא מסטול ואינו זוכר"

למסקנה זו יכול להגיע כל אדם שקורא את הודעותיו ב/7 ו ב/8 ומחקירתו בביהמ"ש גם בשאלות שלא מפלילות אותו לא מוכן היה להשיב. ב ב/8 למרות שהחוקר שואל שאלות הבהרה אינו מוכן לענות ומפנה לדברים שמסר ב ב/7 בטענה שכבר נשאל על כך וכבר מסר את גרסתו. בסוף ב/8 החוקר מבחיר לו כי הוא שואל אותו דברים עליהם לא נחקר ב/7 ולמרות זאת הוא מפנה כל הזמן ל ב/7 ועדיין העד לא מוכן לפרט ולשתף פעולה.

לא ניתן לקבל מצב שמחד אדם מעוניין להתוודות על מעשה שביצע ומאידך אינו מעוניין לענות אפילו לשאלות שאין בהן כדי להפלילו.

ניכר בעד שהגיע למשטרה עם משנה סדורה, לאחר "דקלום" הודעתו סרב לענות לשאלות. אם מצפוננו ייסר אותו- מדוע לא הודה בפה מלא בביהמ"ש כי הסמים הם שלו ולא של הנאשמים כאשר נאשם 1 עצור כבר מספר חודשים?

3. אופן מסירת הגרסה במשטרה ובביהמ"ש כמו גם תוכן הדברים מצביע על כך כי לא היתה לעד כל

כוונה ליטול אחריות על הסמים אלא כל עניינו היה להגיע, למסור הודעה שהוכנה מראש שתכיל כמה שיותר פרטים אותם שינן ולא להוסיף מילה על מנת שלא יתבלבל או שתמצאנה סתירות. לא מובאת כאן לקיחת אחריות כנה אמיתית שניתן להסתמך עליה כי אם בא כאן לידי ביטוי רצונו של העד להסיט את המשטרה וביהמ"ש מהנאשמים ותו לא .

4. חרף העובדה שהנאשם עצור מזה כחצי שנה אף אחד מהנאשמים לא טען במשטרה כי היה בדירה אדם נוסף. אני בהחלט מודע לטרגדיה שפקדה את המשפחה בעניין רצה האחות, אולם לא נדרש

מהנאשמים לפנות למשטרה ולהגיד את שמו של אותו אחר. כל שנדרש מהם, על מנת שתהיה אחיזה לגרסה הנוספת, היה שיפנו ויאמרו כי באותו בוקר היה אדם נוסף אחר בדירה שהם מפחדים למסור את שמו אך הסמים שייכים לאותו אחר. אין די באמירה ראשונית שאינה חוזרת על עצמה בשום מקום אחר ע"י הנאשם 1 עם מעצרו ש"הסמים הם לא שלי".

5. העובדה שמסר פרטים הנוגעים למקרה כמו הכיסא עליו טיפס שהיה פרחוני- הרי גם הנאשם העיד בביהמ"ש כי העד היה אצלו מספר פעמים בדירה ולכן העובדה כי תאר את הכסא אין בה כדי לחזק את אמינותו. לעניין העובדה שהעד ידע פרטים נוספים כגון מס' המנות. העד הגיע למשטרה בחלוף שלושה חודשים מהמקרה, כתב האישום הוגש ב21.05.06. למול העובדה כי מסר גרסה ולא מוכן היה לפרט ולתת כל פרטים למעבר למה שמסר אין בכך משקל מספיק כדי לתת לדבריו מהימנות.
6. עדויות השוטרים כי לא ראו ולא שמעו איש רץ בחדר המדרגות או לחלופין דלת הדירה נטרקת (שהרי לפי גרסתו הוא יצא מהדירה ועלה לגג).

לאור כל אלו אני דוחה את גרסאותיו של האני שורפי וקובען כלא אמינות .

לארח קביעת ממצא זה, יש לבחון האם התביעה הוכיחה כי הנאשמים בצעו את המיוחס להם בכתב האישום.

לאחר סקירת הראיות ניתן לומר בוודאות כי הן המשקל והן הסמים נזרקו מדירת הנאשמים. זאת לאור עדות הנאשם 1 עצמו בביהמ"ש וכן כל עדויות השוטרים ודוחות הפעולה שהוגשו ופורטו בפרק התשתית הראייתית.

כמו כן, ת/11 הנה תעודת עובד ציבור אשר מאשרת כי טביעות אצבעותיו של הנאשם 1 היו על גבי השקית הכתומה בה היה המשקל האלקטרוני .

עוד התביעה מפנה לכך שנאשמת 3 התמהמה בפתחת דלת הדירה .

התביעה מבקשת להסתמך על החזקה המשפטית כי סמים שנתפסו בביתו של אדם חזקה כי הם שלו.

נאשם 1

לאחר שקבעתי כממצא כי גרסתו של האני שורפי אינה אמינה בעיני, והנאשם בעדותו מתאר את אותם דברים שמסר העד האני, אני קובע כי עדות הנאשם אינה אמינה אף היא.

יש להדגיש, עולה תמיהה מרכזית, איך זה ייתכן כי האני שורפי איש שאינו גר בבית, ידע כי הנאשם עוסק בזהב ולכן יש לו משקל אך אשת הנאשם ואימו לא ידעו כלל על קיומו של אותו משקל אלקטרוני שטביעות אצבעותיו של הנאשם 1 נתגלו על השקית בה היה ארוז בשעה שהושלך מחלון הדירה?

לאור התמיהות הנ"ל אני קובע כי אין לקבל את גרסת הנאשם בכך שעסק בזהב ולכן היה ברשותו המשקל האלקטרוני.

לסיכום,

ממכלול הראיות עולה כי הסמים והמשקל הושלכו מדירת הנאשם, הנאשם היה ער ומודע למתרחש בדירה, טביעות אצבעותיו נמצאו על שקית המשקל האלקטרוני וגרסתו שטוענת כי עסק בזהב ומכאן המשקל נמצאה שקרית, כמו גם הגרסה שהיה אדם אחר שהסמים שייכים לו לא התקבלה. לאור כל אלו אני קובע כי התביעה בראיותיה הוכיחה מעל לכל ספק כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו ואני מרשיעו בביצוע עבירות של: החזקת סם שלא לצריכה עצמית – עבירה לפי סעיף 7 (א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973. ובעבירה של החזקת כלים – עבירה לפי סעיף 10 לפקודה הנ"ל

נאשמת 2

כל השוטרים שנכחו בפעולה טענו בצורה זו או אחרת כי הנאשמת שהתה בחדר השינה וככל הנראה ישנה. כמו כן מתואר כי לקחנה לחדר האמבטיה על מנת שתשטוף את פניה ותתעורר. בהודעתה במשטרה בתחילה טענה כי בעלה ישן עימה אך בהמשך ההודעה מתקנת את עצמה ומבהירה כי הוא העירה וכי אינה יודעת האם הוא ישן או היה ער קודם לכן.

אומנם קיימת חזקה משפטית כי סמים המצויים בדירה של אדם חזקה כי הם שלו אך על התביעה היה להוכיח שני נדבכים : ידיעה והסכמה. ידיעה קונסטרוקטיבית קמה מכח העובדה כי הסמים היו בבית. לא מצאתי בחומר הראיות ראיות מספיקות המתיישבות עם ידיעתה והסכמתה של הנאשמת 2 בהחזקת הסמים שנתפסו משכך אני מזכה אותה מהעבירות שיוחסו לה בכתב האישום.

נאשמת 3

כבר קבעתי כי הסמים נזרקו מדירת הנאשמים.

הנאשמת בגרסתה בביהמ"ש מוסרת כי היתה ערה בכל אותה העת.

גם הנאשמת 3 טענה בביהמ"ש כי ראתה את האני שורפי.

בהודעותיה במשטרה נשאלה של מי הסמים ומי השליכם לכך השיבה:

" אין לי מושג של מי הסמים" ובמקום אחר: " אני לא ראיתי אף אחד זורק סמים."

כשנשאלה מי היה בבית באותו היום, השיבה: " הבן שלי וכלתו ואני הבן שלי ואישתו היו בחדר שלהם,

אני הייתי בחדר שלי ראיתי טלוויזיה"

אין לזלזל בפחדם של אנשים ממסירת שמותיהם של אחרים, אולם מאי מסירת שם של אדם ועד הגרסה כי

לא היה אדם אחר כלל בדירה הדרך ארוכה.

נאשמת 3, אימו של הנאשם 1, העצור מזה תקופה ארוכה, לא מצאה לנכון בשום מקום פרט ליום עדותה

בביהמ"ש למסור לשוטרים כי היה אדם נוסף בדירה אך היא מפחדת למסור את שמו.

משכך אין אני יכול לקבל את גרסתה שמפאת פחדה בלבד לא מסרה כי היה אדם נוסף בדירה.

לאור קביעתי כי גרסת העד האני שורפי היא שקרית ובשל העובדה כי הנאשמת 3 חזרה על אותה גרסה אני

קובע כי עדותה אינה אמינה. כמו גם, הסתירות שנמצאו בין גרסתה במשטרה לבין גרסתה שהושמעה

בבימ"ש מחזקות את הקביעה כי הנאשמת אינה דוברת אמת.

עם זאת, כפי שצינתי זה מכבר, רף ההוכחה לו נדרשת התביעה בהליך הפלילי הוא רף "מעל לכל ספק

סביר" וכלל ידוע הוא כי שקריו של נאשם אינם מובילים אוטומטית להרשעתו.

ראיות התביעה:

בכל מסכת הראיות שהוצגה לפני, התביעה לא הוכיחה כי הסמים והמשקל נזרקו בו זמנית, ולפיכך מעורבים בכך לפחות שני אנשים .

כן, אין ראיות חותכות למשך הזמן שלקח לה לפתוח את דלת הדירה.

הנאשמת 3 יצאה למרפסת וצעקה "מי זה" בשעה שהשוטרים ניסו לפרוץ את דלת הבניין וגם אין חולק כי היא זו שפתחה את הדלת לשוטרים בדירה. מכאן עולה כי לה היה פחות זמן להתרוצץ בדירה.

עוד דבר, גובהה 1.55 מ' כך שזה לא סביר שהיא זרקה את הגרביונים מחלון המטבח ומאידיך על שקית המשקל האלקטרוני ט.א. של הנאשם כך שלא ניתן לקשור את השקית הכתומה אליה.

לסיכום,

הנאשמת 3 אינה אמינה בעיני כפי שציינתי בראשית פרק זה. היא מודה כי היתה ערה בשעת זריקת הסמים והמשקל מהבית, והיא זו שיצאה למרפסת ואח"כ פתחה את דלת הדירה. למול אלו לא הוכח משך הזמן מפריצת דלת הבניין ועד הרגע שנכנסו השוטרים לדירה, ומכאן שלא ניתן לדעת בוודאות האם זריקת החפצים משני חלונות שונים יכלו להיעשות רק בו זמנית כלומר, שבהכרח שני אנשים שונים השליכו, מה שמוביל למסקנה שהנאשמת 3 היתה שותפה לתהליך או שמא, בפרק הזמן הנתון אדם אחד בלבד יכול היה להספיק ולבצע את כל הפעולות.

כמו כן, התביעה לא הוכיחה כי הנאשמת הסכימה להחזקת הסמים בדירה, שכן לא ניתן לדעת האם ראתה אותם באותו בוקר ובעצימת עיניה הסכימה להחזקה.

למרות קביעתי כי הנאשמת אינה אמינה וכי מסרה גרסאות שקר, ולמרות שהיתה ערה וכנראה שראתה את שהתרחש עדיין נותר ספק סביר בידיעתה ובהסכמתה המחייב ליהנות את הנאשמת 3 ממנו. בניגוד לראיות המוצקות הקיימות כנגד נאשם 1, הראיות כנגד נאשמת 3 חלשות יותר ועל כן אני קובע כי התביעה לא

סיפקה ראיות מעל לכל ספק סביר ביחס לאשמת נאשמת 3 ומשכך אני מזכה אותה מחמת הספק מהמיוחס לה בכתב האישום.

גורפינקל צבי 54678313-40150/06

ניתנה היום יט' בטבת, תשס"ז (9.1.07) במעמד הצדדים.

גורפינקל צבי, שופט

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה